

המישטרה עצרה את הכנופיה

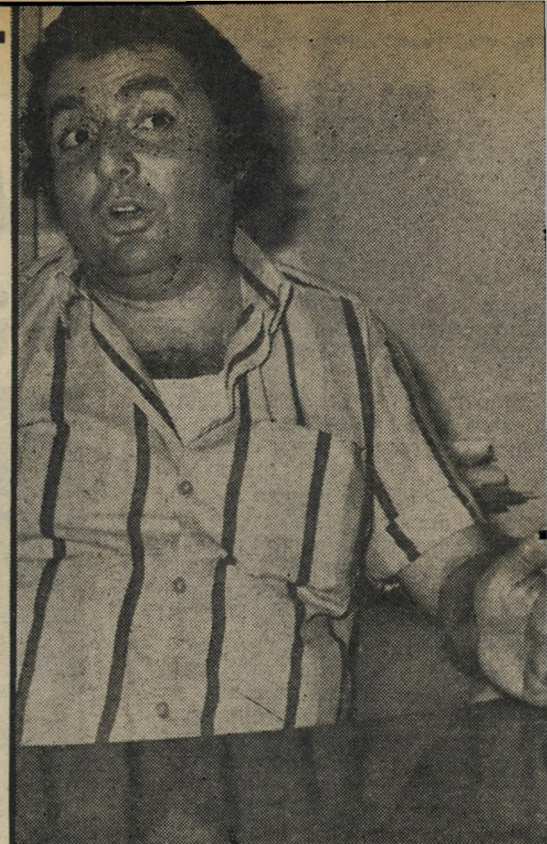
ג'וקי ארקין אחרי שאמרנו, דני

פלץ, התלונן כי הוא היכה אותו

כמות המהלומות ואיכותן. בעוד פלץ טוען כי ארקין החטיף לו סטירה קטנה ועלובה, מצהיר ארקין בלהט כי היכה את אמרגנו מכות נאמנות, וכי סימני כפות ידיו ואצבעותיו נותרו על פניו של האמרגן עוד שעות ארוכות. כך זכו שוטרי מחלקת החקירות של מרחב תל-אביב, לשם הובל ארקין אחר-כך בניידת-מישטרה, להיות עדים לתופעה מוזרה: בעוד המתלונן-הנתקף טוען כי החשוד נתן לו סטירה אחת ותל-א, הוסיף החשוד בתקיפה פרטים מפרטים שונים, והפך את התלונה הכימעט-היתולית לעניין רציני.

מספר דני פלץ על אותו אחר-צהריים-של-פורענות שהתרחש במשרדו: „אני עובד עם ג'וקי ארקין כבר שנתיים וחצי, ואני שמח שאנחנו נפרדים. לא עבדתי עם ג'וקי על חוזה. כשהיו הופעות הרמתי לו טלפון, ומסרתי לו היכן הן נערכות. הכל דפק בסדר, עד שיום אחד הגגנו את הצגת המאה של התוכנית. בארוחה חגיגית בכרם-התימנים שעלתה חרבה מאד כסף.

„לא עברו 12 שעות, בא אלי בן-אדם, נאמן המישרד, ואמר לי: „ג'וקי ארקין עובד מאחורי הגב שלך בדימונה. הסתבר לי שהוא מכר הצגה מבלי להודיע לי על כך, כדי שלא יצטרך לשלם לי דמי-עמלה. קראתי לו למישרד. הוא בא וביקש סליחה. אמרתי לו שאמרגן לא מטפל באמנים בהתנדבות, הוא מרוויח מזה כסף, ושאני חושב שאין לנו מה לחפש ביחד. מאז קיים בינינו מתח.

פלץ: „הוא מטורד, גסירוח זאליים!“

„הוא פסיכופאט! מאניאק! כל בן-אדם נחשב בעיניו כנאשם. כשהוא הושט חראשי! הרקדן והפנטומימאי ג'וקי ארקין עמד, נוטף זיעה, על בימת בית-הנוער, בתל-אביב וירח מטחי נאצות באמרגנו, דני פלץ, שלא נכח במקום.

„הוא מטורף, גסירוח זאליים! כל אחד יודע שהוא טיפש, ורק הוא חושב שהוא יותר חכם מכולם. שכל אחד חוץ ממנו הוא דביל ולא יודע לעשות שום דבר,“ אמר האמרגן דני פלץ, כשהוא ישוב מאחרי מכתבתו הענקית שבמישרדו עטור-הפלאקטיים.

שעות אחדות קודם-לכן התחוללה באותו מישרד עצמו, מאחרי אותה מכתבה ענקית עצמה, סצינה שנלקחה כאילו מתוך סרט. לגבי מה שקרה קיימות, כמובן, שתי גרסאות שונות: זו של פלץ וזו של ארקין, אולם בדבר אחד מסכימים השניים: ג'וקי ארקין החטיף מכות לדני פלץ, לעומת זאת קיימים חילוקי-דעות בין השניים לגבי

ג'וקי: „הוא פסיכופאט ואידיוט!“

אני לא מוכרת. הוא יכול להכריח אותי להיות אמן שלו? „עומד שם הדגנרט הזה, ומעליב אותי! שום גבר עם כבוד לא היה יכול לעמוד בדברים האלה! ואני גבר עם כבוד! או הכנסתי לו כומבה, שהוא עף לחלון ותחחיל לרעוד בכל הגוף ולצעוק: „מישטרה, מישטרה!“ הוא ממש נכנס לפאניקה, נעל אותי בחדר כדי שלא אברח לו חסידות-לילה. הייתי צריך לרוץ לחזרה לתיאטרון. ולא היה לי זמן.

„אמרתי לו: או קיי, תשלח את הניידת לחזרה. עמדתי לפתוח את הדלת, והוא עף משם רועד כולו. ראיתי שהבחור דפוק בראש והחלטתי למענו, כדי שלא יקבל התקף-לב, לחכות למישטרה במישרד שלו.

„כולם מכירים את דני פלץ, כולם מתים להכות אותו מכות-רצח. כעת תהיינה חגיגות בעיר. סוף-סוף מישוהו עשה את העבודה בשביל כולם. אני לא בן-אדם אליט, אבל את דני פלץ צריך ללמד לקח!“

הצגה פרטית בהחלט

„בערב ראש-השנה היו בינינו חילוקי-דעות מיקצור עיים. אני מנהל את האדמיניסטרציה של המישרד. אבל ג'וקי הוא בן-אדם שלא צריך עצות, הוא מסתדר לבד, הוא חייב לעשות הכל לבד. לא היה לי כוח לריב איתו על כל דבר ואמרתי לו: „אתה יודע מה, בוא נסיים את היחסים בינינו. ביום שני השבוע הוא בא למישרד. „הוא ביקש שאתן לו הופעות עד סוף אוקטובר. אמרתי לעצמי: לא מגיע לו, אבל למען הקליינטורה אני אעשה את זה. הוא ניגש למזכירה לקחת את רשימת ההופעות, ופיתאום אמר בקול רם: „אתה יכול לשכוח מהקיבוצים, אני לא צריך אותך בשביל זה. אמרתי לו: „אתה יודע מה? אם תדבר ככה, אני אעכב לך כספים!“

„לפני שהסקפתי לשים לב, הוא בא ונתן לי סטירה עלובה. בטח שלא החורתי לו! יכולתי להרים עליו כיסא או ונטילטור, אבל למה לי להסתבך עם בן-אדם אליט שאי אפשר לדעת מה יהיה הצעד הבא שלו?

„המזכירה צילצלה למישטרה. עצרו אותה, ולקחו אותה בניידת. כשהגענו למישטרה, אמרו לי תלחצו יד תגמרו את העניין. אבל הוא, במקום ללכת לקראתי, טען כאילו הוא כימעט הרג אותי וכאילו הרס לי את המישרד, או הגשתי נגדו תלונה.“

אך גם לג'וקי ארקין יש מה לומר על מה שהתרחש במשרדו של האמרגן: „אני עובד איתו כבר שלוש וחצי שנים. בזמן האחרון הרגשתי שהוא לא בסדר איתי, לא הייתי מבסוט מהצורה שהוא אירגן לי הופעות. הוא רצה שאופיע במיסעדות ובדיסקוטקים.

„התחיל להיות בינינו מתח. אני לא סובל איך שהוא מדבר עם אנשים, הפסיכופאט הזה. בכל ויכוח קטן שהיה בינינו, הייתי אני אשם, אני רע, כולם, לפי גירסתו של פלץ, שנאו אותי, כולם רצו להרוג אותי.

אני לא ילד בן ארבע והוא לא יכול לעבוד עלי. הוא מקבל יותר מדי אחוים מהעבודה שלי. אני מויע על הבמה, והוא לוקח שלושים אחוז. דני פלץ ידוע בכל הארץ בתור הסרטן של האמנים. יגאל בשן כמעט הרביץ לו לפני כמה חודשים. חשמלאי אחד כמעט חנק אותו למות. היה בינינו ויכוח בערב ראש-השנה, אבל לא רצייתי לקלקל לו את החג.

„קבעתי איתו לאחרי החג. היו שם השותפים שלו, ז'אק יעקוב ונחום בייטל, שהוא מים פושרים — לא לכאן ולא לשם. פתאום פלץ התנפל, ואמר שיחזיק לי כספים. מה הוא, קומיסאר של עבודה? אני לא רוצה לעבוד איתו,

ג'וקי: „הכנסתי לו באבי-אבי!“

פלץ: „זאת היכה סטירה קטנה!“